

[Steen Folke]

skellige trin i alle uddannelserne. Hele den modulopbygning, som jeg mener det lægger op til, er lige nam-nam for hr. Bertel Haarder. Det er dér, hvor der imødeses muligheder for virkelig at sætte ind med sparekni-ven. I stedet for disse ret kostbare og varige uddannelser med en betydelig kvalitet kan man få nogle modulopbyggede, fleksible ud-dannelser, som man kan skære ned på og gøre meget billigere. Jeg mener, at hr. Bertel Haarder har fuldstændig ret, at det kan lyk-kes at spare en masse penge ved at lave ud-dannelserne om efter hr. Bertel Haarders principper. Jeg er modstander af den forrin-gelse af uddannelserne, hr. Bertel Haarder gerne ser, og jeg mener, der i regeringens forslag, specielt punkt 5, ligger nogle ting, som går i samme retning.

Derfor tror jeg, at disse punkter er dem, som socialdemokratiet og venstre måske kan blive enige om. Jeg synes selvfølgelig, det vil være et kedeligt udfald af alt dette, hvis det bliver gennemført, at man får muliggjort en mere rationel nedskæring inden for uddan-nelserne, sådan som hr. Bertel Haarder tyde-ligt gav udtryk for det.

Den anden mulighed er at gennemføre nogle af de andre vigtige punkter i forslaget, hvor man næppe kan blive enige med højre-fløjen fra socialdemokratiets side. Det er et punkt som punkt 4 om adgangen til gennem flere forskellige uddannelser at opnå en vide-regående kompetence. Det er et punkt, som vi tilslutter os, og vi synes, det er et vigtigt punkt. Det er punkt 6, spørgsmålet om et større fællesindhold i de forskellige kategori-er af ungdomsuddannelser, og det er punkt 7 om den praktiske islæt i uddannelserne. Det er nogle af de punkter, som vi synes er inter-essante og perspektivrige i forslaget. Jeg har kritiseret, at de er alt for lidt konkretiseret, og den kritik vil jeg fastholde. Men her er nogle punkter, som vi altså ville være interes-seret i.

Jeg tror nok, at socialdemokratiet kommer til at vælge side. Enten får man gennemført nogle af de egentlige reformideer, som endnu er tilbage, om end i barberet form i forhold til de oprindelige forslag, eller også får man gennemført de punkter, som egner sig til gennemførelse af et nyt nedskæringsfelttog i uddannelsessektoren. Desværre synes jeg nok, at socialdemokratiets meget positive modtagelse af venstres forslag og bemærk-

ninger kunne tyde på, at det især er det sid-ste, man risikerer at få ud af denne omgang, og det ville jo være trist.

Alfred Hansen (DR):

Jeg nåede desværre ikke at komme hele raden rundt. Det var ikke uvilje fra min side over for CDs forslag. Jeg vil godt sige, at retsforbundet ikke kan støtte dette forslag af flere grunde.

For det første tror vi ikke, det er lykken at gøre gymnasiet 4-årigt. For det andet tror vi ikke, det er en heldig udvikling at uddanne halve studenter, hvilket faktisk ville være re-sultatet af en vedtagelse af dette forslag. Der kan selvfølgelig være en vis fornuft i at gøre status på et eller andet tidspunkt, lave en eller anden form for stopprøve, men vi me-ner ikke, at dette forslag er udformet sådan, at det tilfredsstillende retsforbundets ønsker i den retning.

Endelig er der punkt 7 i CDs forslag, som vi ikke kan acceptere på nogen måde, nemlig at studentereksamen skal være den eneste adgangsgivende eksamen til de højere lære-anstalter. Vi mener, at der også er andre må-der, man kan tilegne sig den fornødne viden på, end lige netop gennem en studentereks-amen.

Der har været talt, ikke mindst af hr. Nør-gaard Sørensen, om problemet med praktik-pladser. Det er jo rigtigt, at det er et vældigt problem, og jeg vil opfordre regeringen til at skabe grundlag for en større erhvervsaktivi-tet, bedre forhold for erhvervslivet. Derved kan der skabes grobund for et ønske hos ar-bejdsgiverne om at have flere elever i prak-tik.

Jeg tror også, at arbejdsgiverne gerne vil vide noget om, hvad de elever, de kan få i praktik, rent faktisk kan, at de fra EFG-skol-erne får en tilkendegivelse om de pågælden-de elevens interesser og anlæg. Jeg vil opfor-dre ministeren til at tage et initiativ i den retning for at prøve, om det måske kunne animere arbejdsgiverne til i større udstræk-ning at tage praktikanter fra EFG-skolerne.

Vi finder i retsforbundet, at EFG-uddan-nelserne er en værdifuld nyskabelse, men vi finder samtidig, at der er en række fordele ved mesterlæren, og vi mener, at de to ud-dannelsesformer fortsat bør eksistere ved si-den af hinanden, enten i konkurrence eller i